

γροθίδι 1, γροθοκοπιά, γροθοκόπημα, γροθομπούνι.

γροθοκόπημα τό Ζάκ. Πελοπν. (Γαργαλ. Μεσσην.) — Λεξ. Βάιγ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. Πρω. Δημητρ. γρουθ' - κόπ'μα Μακεδ. (Καταφύγ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ρ. γροθοκοπῶ. Ἡ λ. καὶ εἰς Σομ.

Γροθοκοπάνισμα, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Δούλεψε γροθοκόπημα 'ς τὸ γαβγά που πῆγε καπινὸς! Πελοπν. (Γαργαλ.)

γροθοκόπι τό, Ὁθων.

Ἐκ τοῦ ρ. γροθοκοπῶ.

Γροθοκοπάνισμα, τὸ ὅπ. βλ.: Τῆνε πιάνει ἀπὸ τὰ κοτσινίδια καὶ ἀπὸ τὸ πολὺ γροθοκόπι που τσῆ βάρεσε τὴν ἐμούκαρε κάτω (κοτσινίδια = πλεξίδες, τὴν ἐμούκαρε κάτω = τῆς ἔβαλε τὸ κεφάλι κάτω).

γροθοκοπιά ἡ, Κ. Ρίζου, Κορακίστ., 40.

Ἐκ τοῦ ρ. γροθοκοπῶ Ἡ λ. καὶ εἰς Σομ.

Γροθοκοπάνισμα, τὸ ὅπ. βλ.: Βλέπω πὼς ἀνοί-
ξασί σας τὴν ὄρεξη οἱ γροθοκοπιές.

γροθοκοπισμός ὁ, Ὁθων.

Ἐκ τοῦ ρ. γροθοκοπῶ.

Γροθοκοπάνισμα, τὸ ὅπ. βλ.: Πάει καὶ βαίνει μέσα 'ς τὴ βασιλίσσα. Φωνὲς ἡ βασιλίσσα μεάλες! Αὐτὸς κλοτσιῆς μέσα 'ς τὴ βασιλίσσα, γροθοκοπισμός (ἐκ παραμυθ.)

γροθοκόπος ὁ, Πελοπν. (Καλάμ.) — Λεξ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ.

Ἐκ τοῦ ρ. γροθοκοπῶ.

Ὁ πυγμαχός.

γροθοκοπῶ Λεξ. Βάιγ. Ψύλλ. Περίδ. Μπριγκ. Δημητρ. γροθοκοπάω Ζάκ. Κεφαλλ. Πελοπν. (Γαργαλ.) — Σ. Ματσούκ., Γλυκοχαράμ., 65 γροθοκοποῦ Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γρουθουκουπῶ Ἰμβρ. γρουθουκ'πῶ Θράκ. (Αἰν.) γροκτοκοπῶ Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γρόθος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -κ-ο-πῶ, διὰ τὴν ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 245. Ἡ λ. καὶ εἰς Βλάχ. καὶ Σομ.

Γροθοκοπαρίζω, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Τό 'χε βάλει χάμου τὸ παιδί καὶ τὸ γροθοκόπα Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Κάτσε ἡσυχα, γιατί, ἂν σ-σηκωθῶ πάνω, 'ἐν - νὰ σὲ γροκτοκοπή-
σω Κύπρ. Γροκτοκοπᾶ τὸ μωρόν της αὐτόθι. Τί κάθεσαι καὶ σὲ γροθοκοπᾷ ὁ μοῦλος; Πελοπν. (Γαργαλ.) || Ποίημ.

Καὶ τὸν ἀγέρα πολεμᾷ νὰ πιᾷσῃ μὲ τὰ χέρια, γροθοκοπᾷ τὴ θάλασσα καὶ τίποτα δὲν κάνει Σ. Ματσούκ., ἐνθ' ἄν. Συνών. εἰς λ. γροθοκοπαρίζω.

γροθομαχία ἡ, Γ. Μαρκορ., Ἔργ., 130.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. γροθομάχος (βλ. γροθομάχο-
μαι). Πβ. πυγμαχία.

Πυγμαχία: Ποίημ.

Μὲ σῶμα γυμνωμένο ἀρχίζαν ἄλλοι
τρέξιμο ἐκεῖ, γροθομαχία καὶ πάλη.

γροθομάχομαι Λεξ. Μπριγκ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γρόθος καὶ τοῦ ρ. μάχομαι. Ἡ λ. καὶ εἰς Βλάχ.

Ἀγωνίζομαι κτυπῶν διὰ τῶν γρόνθων, διαπυκτεύω.

γροθομπούνι τό, ἀμαρτ. γροθοβοῦνι Πελοπν. (Γαρ-
γαλ.)

Ἐκ τῶν οὗς. γρόθος καὶ μπουνιά.

Γροθοκοπάνισμα, τὸ ὅπ. βλ.: Θὰ σοῦ τότε στρώσω 'ς τὸ γροθοβοῦνι τὸ βαλμο-βεξεβένη. Τὸν ἀρχίνη-
σε 'ς τὸ γροθοβοῦνι.

γροθομπουνίδι τό, ἀμαρτ. γροθομπουνίδι Πελοπν. (Γαργαλ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γρόθος καὶ τοῦ οὗς. μπουνιά.

Ἀλλεπάλληλα γροθοκοπήματα: Θὰ δόνε ἀρχινήσω 'ς τὸ γροθομπουνίδι.

γροθοπατινάδα ἡ, Ἀθῆν. Α. Κρήτ. γροθοπατινάδα Πελοπν. (Γαργαλ.)

Ἐκ τῶν οὗς. γρόθος καὶ πατινάδα.

Γροθοκόπημα, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Τὸν ἀρχισε 'ς τίς γροθοπατινάδες Ἀθῆν. Ἀρχινήσατε πάλε τίς γροθοπα-
τινάδες Πελοπν. (Γαργαλ.) Πβ. κλοτσοπατινάδα.

γροθοπόλεμος ὁ, Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ.

Ἐκ τῶν οὗς. γρόθος καὶ πόλεμος. Ἡ λ. καὶ εἰς Βλάχ.

Γροθομαχία, τὸ ὅπ. βλ.

γροθόπουλο τό, Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. γροθοπούλα ἡ, Κύθηρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γρόθος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -πο-
λο. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. γροθόπουλον καὶ εἰς Σομ.

1) Ἡ μικρὰ γροθιά Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. 2) Νεαρόν ἐλαιό-
δένδρον Κύθηρ. Συνών. γροθάρα, γροθάρι, γροθί,
μουρέλο.

γρόθος ὁ, Ἀνάφ. Ζάκ. Ἡπ. (Ζαγόρ. Κοκκιν. Ξηροβούν.) Θεσσ. (Ζαγορ.) Θήρ. Θράκ. (Καβακλ. Λίμν. Σάκκ.) Ἴων. (Μπαντίρ.) Καππ. (Συνασσ.) Κεφαλλ. Κρήτ. (Κίσ. Κυδων. Πεδιάδ. Σέλιν.) Κύθηρ. Κύπρ. Λέσβ. (Πολυχνίτ.) Μαθράκ. Μακεδ. (Παρθεν.) Μεγάρ. Πελοπν. (Ἀχαΐα Γορτυν. Κάμπος Λακων. Λάστ. Μάν. Μεσσην. Ξεχώρ. Πραστ.) Στερελλ. (Μαλεσ.) — Λεξ. Βάιγ. Πόππλετ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. Πρω. Δημητρ. — Ι. Βενιζελ. Παροιμ.², 50, 104, 210, 485, 486 γρόθους Ἀλόνν. Δαρδαν. (Λάμψακ.) Εὐβ. (Ἀγία Ἄνν. Αἰδηψ. Στρόπον.) Ἡπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ.) Θεσσ. (Ζαγορ. Τίρναβ.) Θράκ. (Ἀλεξανδρούπ. Σουφλ.) Μακεδ. (Γαλατ. Δεσκάτ. Δρυμ. Κολινδρ.) Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Λεβιάδ. Λεπεν. Φθιώτ.) γρόθ-θος Εὐβ. (Ἀνδρων.) Ἰκαρ. Κάρπ. Κάσ. Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ. Ρόδ. Τήλ. γρόθ-
θο Καλαβρ. (Μποβ.) γρόθτος Κύπρ. γρότθος Ἀστυπ. Χίος (Καρδάμ.) γρότ-τος Κῶς (Πυλ.) Ρόδ. γρότθο Καλαβρ. (Βουν. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) γρότ-το Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) γρότ-το Ἀπουλ. Καλαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Βουν.) γρόπ-τος Μεγίστ. γρόττε Τσακων. (Πραστ.) γρόκτος Κύπρ. γρόχτος Κύπρ. γκρόθος Ἡπ. (Δρό-
βιαν.) γκρόθους Μακεδ. (Δρυμ.) γρόθος Πελοπν. (Λεῦκτρ. Μάν.) γρότ-το Ἀπουλ. (Κορίλ. Στερνατ. Τσολλίν.) γλόθ-

